מאיר פיצ'חדזה
צייר
2010-1955

נולד בגיאורגיה ולמד בילדותו ציור כמה שנים. עלה לישראל בגיל 17 והתחיל ללמוד ציור ב"קלישר" וגישר באמצעות יצירותיו על תחושת הזרות, על קשיי השפה והגמגום שלו, ונחשב לאמן טוטאלי, שנמנע תמיד מציור תבניתי או תחת הגדרות ברורות.

פיצ'חדזה הגדיר את האמנות כעגלת דמעות אנושית, דמעות קריסטל, שאלוהים נתן לבודדים. מצויד בתפיסה זו, הוא צייר באומץ ובצורה לא שגרתית, אפילו צבע על בד שחור במקום הלבן המָסוֹרתי. יצירתו התאפיינה במתח מתמיד בין אפלה קיומית להבלחי אור, והמנעד הרחב של הסגנונות הוביל אותו לעסוק בנושאים רבים. במהלך השנים הוא שינה את נושא הציור שלו. בגיאורגיה צייר איכרים ויצר ריקועי נחושת מָסורתיים, ובתחילת דרכו בישראל היו ציוריו סוריאליסטיים מאוד, ולאחר מכן - ציורי נופים רומנטיים, דיוקנאות קלאסיים, יצירות שבהן משולבים ציורי ילדים, ציורים בסגנון הראליזם הפיגורטיבי, בחירת דמותו של היהודי הנודד ועוד.

רבים מציוריו הם תיאור תודעה פנימית וחוויה של מהגר, הכלוא בין כמה סוגי מציאות ואינו מצליח להשתחרר מזיכרונותיו. הן מַביטות אל מַביטות נכוחה אל הצופה ומבקשות ממנו לעצור לרגע ולהתבונן בפנים.

עיריית תל-אביב קבעה לוחית זיכרון בכניסה לביתו שברחוב אמיל זולא 4.

סיפור חייו **של מאיר פיצ'חדזה**

https://www.youtube.com/watch?v=p8b5vkpPAr4